Dugoselska kronika

Broj 328

Godina XXV — 28. srpnja 1992. g.

Cijena: 40 dinara

GLASILO GRAĐANA I ORGANIZACIJA DUGOSELSKOG PODRUČJA

Izbori u Hrvatskoj

Glasovanje – iskaz skrbi za Hrvatsku

Poziv građanima: očitujmo svoju volju izlaskom na izbore u nedjelju 2. kolovoza

Glavno obilježje življenja u Dugom Selu ovih su dana predstojeći izbori. Vidljivo je to po ulicama te na novim mogućim i nemogućim mjestima na koja se lijepe predizborni plakati i poruke. Očituje se to i u dnevnim razgovorima i susretima, gdje su izbori također glavna tema. A održavaju se i veći i manji, manje ili više zanimljivi predizborni skupovi.

Obećanja o sretnoj budućnosti koliko god ti srce uopće može poželjeti! Pa onda tihi rat s plakatima, koji se često lijepe ili jedni preko drugih, ili se jednostavno trgaju, pa zato i papira ima ovih dana po ulicama i više nego li je to uobičajeno. Preizbornoj promidžbi se može dopustiti više ili manje neozbiljnosti i težnje za dopadljivošću, no sam čin izbora i opredjeljivanja valja nam shvatiti izuzetno ozbiljno i odgovorno. Svojim glasovanjem građani će u velikoj mjeri odlučivati i o budućnosti naše mlade države, bremenite u ovom trenutku brojnim nedaćama.

Izlazak na biračka mjesta i samo glasovanje građana iskazivanje je i osobne odgovornosti birača za budućnost nam Lijepe naše. I to posebice u ova naša mukotrpna vremena. Izbori su u nedjelju 2. kolovoza 1992. g. Sve naše sugrađane, s pravom glasa, očekujemo da iskažu svoje opredjeljenje, a time, kako rekosmo, i odgovornost za sudbinu Domovine.

Što se pak tiče mnogovrsnih priprema koje prethode glasovanju i izborima na dugoselskom području – sve ide normalnim tokom, nekih zastoja nema, glavnina priprema je već okončana.

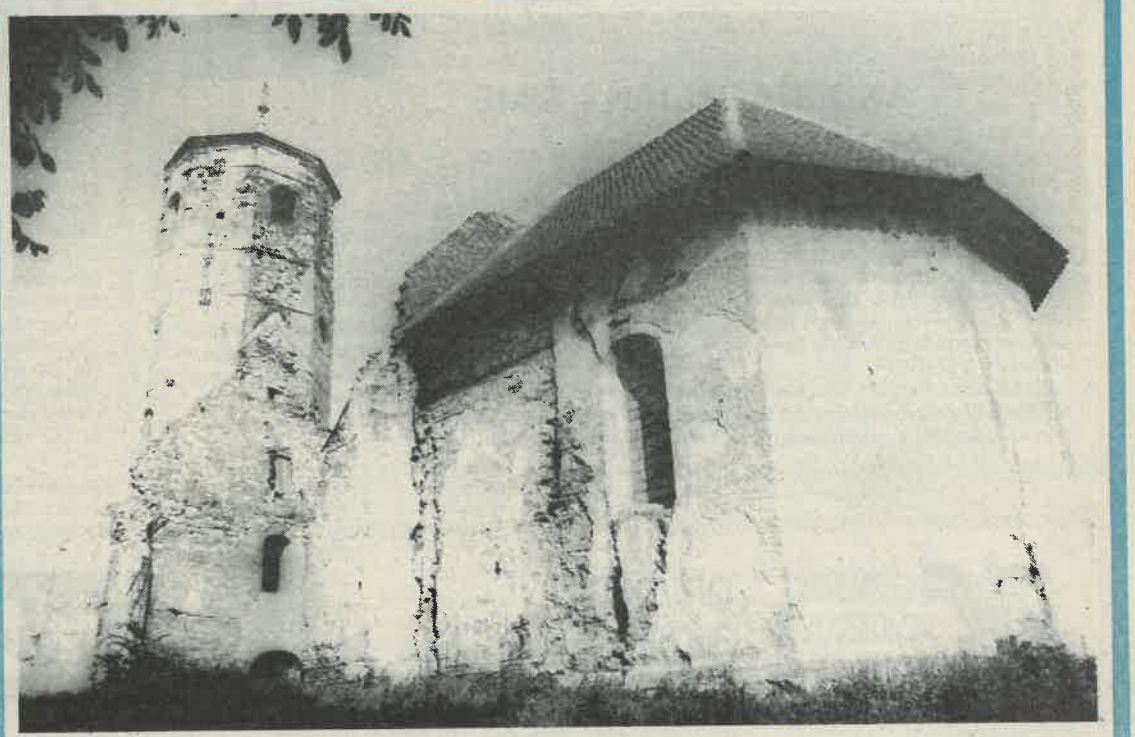

Skrb za Sveti Martin

Crkva Svetog Martina na istoimenom dugoselskom bregu najveći je simbol povijesnog postojanja cijelog dugoselskog kraja. Očuvanje tog spomenika visoke spomeničke vrijednosti zbog toga postaje pitanjem od najveće važnosti. U ovom trenutku s radošću možemo izvijestiti da je učinjenim radovima crkva zaštićena od daljnjeg propadanja i urušavanja, a i očišćen je njen okoliš. Poseban prilog o tome što je učinjeno te što predstoji da se učini glede njenog daljnjeg očuvanja, a možda i cjelovite obnove čitajte na 8. str. naših novina.

Više od tri tisuće privremenih Dugoselaca

Središtem Dugog Sela prolazi više pješaka nego li je to do sada bilo uobičajeno. A kako i ne bi kada na dugoselskom području boravi trenutno više od tri tisuće izbjeglica i prognanika. Mnogo je tu novih lica, a i po odjeći mnogih se vidi da su pristigli iz nekih drugih krajeva. Mnogi od njih stanuju u martinskim i hrebinečkim vikendicama. U mnogim obiteljskim kućama živi i po dvadesetak pa i više nesretnika, koji moraše napustiti svoje domove.

Evidenciju o svima njima vodi naš općinski Centar za socijalnu skrb. Primjerice 20. srpnja 1992. g. u evidenciji Centra bilo je 899 prognanih osoba ili 443 obitelji, dakle onih pristiglih s ratom zahvaćenih područja u Hrvatskoj. Izbjeglih iz susjedne BiH bilo je 1933, ili 763 obitelji. Sveukupno, dakle 2832. U trenutku izlaska iz tiska taj broj će već sigurno preći tri tisuće, s obzirom na to da posljednjih dana pristiže po četrdesetak novih izbjeglica na dugoselsko područje. Glede točnosti brojeva valja reći da neki odlaze, a ne odjavljuju se, neki se vraćaju nakon što su bili otišli, a neki se nisu došli još evidentirati. Tako navedene brojke možemo uzeti kao veoma točne, bar što se tiče žena i djece, odnosno muških osoba koje ne mogu biti vojni obveznici. Vojni obveznici ne mogu biti evidentirani kao izbjeglice, no to ne znači da takvih nema na području općine. Dugoselci su u svojim susjedstvima vjerojatno i sami već mnoge uočili. U pravilu takvi se skrivaju po kućama i oni ne mogu steći nikakva izbjeglička prava. Polovina svih evidentiranih u Centru su Muslimani. Valja također reći da je prema općoj ocjeni dugoselski Centar za socijalnu skrb dobro ustrojen i da efikasno obavlja sve svoje zadaće. Zaposleni u njemu nisu ni lani, a neće ni ove godine uspjeti koristiti svoje godišnje odmore. U okviru Centra je donedavno dijeljena i hrana. No sada je glavno mjesto za hranu župski Caritas, nasuprot crkve. Voditelj tog Caritasa je kapelan JOSIP BOGOVIĆ, a tajnik DAMIR FORETIĆ. U njemu sve poslove radi tridesetak članova, revnijih vjernika okupljenih u župskoj molitvenoj zajednici.

Pri podjeli hrane i odjeće nitko još nije bio upitan koje je vjere i nacionalnosti. Dijeli se ravnopravno što i koliko ima. Zbog toga su u Dugom Selu karitativni djelatnici bili povrijeđeni kada im je na upućeni zahtjev Muslimanskom centru od tamo odgovoreno da njihova hrana treba biti dijeljena samo Muslimanima. No općenito uzevši hrane uvijek nedostaje, nestane je pa opet dođe, pa nestane... I tako stalno u nekoj neizvjesnosti s njom.

U skrbi za te ljude sudjeluje i dugoselski Crveni križ, dajući također u tome svoj vidan doprinos.

Dugo Selo, u tome nema dvojbe, već ozbiljno stenje pod teretom tolikog broja izbjeglica i prognanika. Svi oni, koji na bilo koji način skrbe o njima, već sada sa strepnjom pomišljaju na zimu. Što ako će svi oni, a nedaj Bože i više njih, morati ovdje i zimovati?

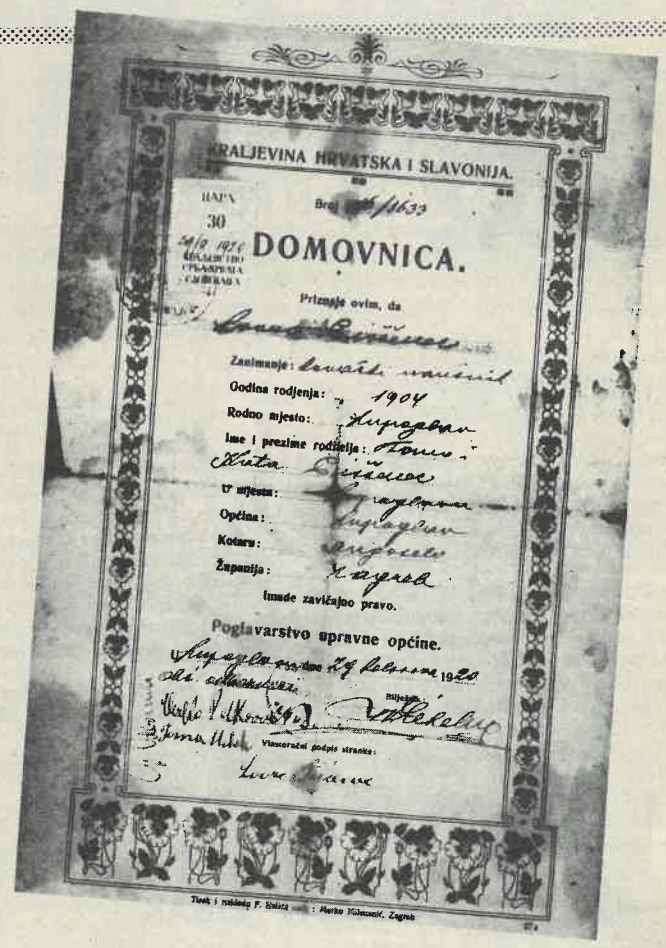
KRALJEVINA HRVATSKA I SLAVONIJA.

30

DOMOVNICA.

Priznaje ovim, da

Zanimanje:

Godina rodjenja: 1904

Rodno mjesto:

Ime i prezime roditelja:

U mjestu:

Općina:

Kotaru:

Županiji:

Imade zavičajno pravo.

Poglavarstvo upravne općine.

Bez čekanja do domovnice

Gužva sa domovnicom, bar što se tiče Dugog Sela je iza nas. Domovnicu, ako ste u Dugom Selu upisani u knjigu državljana, možete danas dobiti uz maksimalno 15-tak minuta čekanja, i to cjelodnevno, sve radne dane od 8 do 22 sata.

Od 1. srpnja promjene su i glede plaćanja takse za domovnice. Taksa za domovnice se ne plaća ako je tražite za osobnu ili zdravstvenu iskaznicu te za školovanje. No platit će te 200 dinara ako je trebate za izdavanje putovnice.

Veći dio upisanih u knjigu državljana u Dugom Selu je već izvadio domovnice. A izdano ih je već oko 15 tisuća. Iz Matičnog ureda poručuju i pozivaju one koji u Dugom Selu nisu bili upisani u knjigu državljana i koji su zahtjeve za domovnicu podnosili Policijskoj postaji da su domovnice za većinu njih već napisane te da ih mogu i podići.

Povezano s temom o domovnicama objavljujemo i jednu domovnicu izdanu u Lupoglavu prije 72 godine Lovri Pišćencu, rođenom 1904. g. Vjerojatno je to i najstarija sačuvana domovnica na dugoselskom području.

Utemeljena Gospodarska zajednica

U Dugom Selu je 7. srpnja 1992. g. osnovana Gospodarska zajednica Dugo Selo. Radi se o dijelu sustava Hrvatske gospodarske komore, kao državnog ustrojstva za skrb o svekolikom razvoju gospodarstva naše države. Hrvatska gospodarska komora ustrojila je kao svoje sastavne dijelove regionalne komore. U sklopu tih regionalnih ustrojene su i osnovne gospodarske zajednice. Jedna takva evo i u Dugom Selu. Zadaci te naše dugoselske gospodarske udruge su promicanje razvoja gospodarstva i svega onoga što tom razvoju pogoduje i što ga omogućuje. Dugoselska Gospodarska zajednica je sastavnim dijelom Regionalne komore Zagreba i to zajedno sa Zagrebom i desetak općina njegova bližeg okruženja.

Prilikom osnivanja te Gospodarske zajednice u Dugom Selu bili su nazočni i visoki Dužnosnici Hrvatske gospodarske komore, Regionalne komore Zagreb i Gradskog sekretarijata za gospodarstvo. Na osnivačkom skupu izabran je i Izvršni odbor Gospodarske zajednice Dugo Selo. Za njenog predsjednika izabran je Želimir Komes, glavni direktor »Gorice-posuđa«, za njegova zamjenika Boris Mahač. Članovi tog odbora su: Ana Bratko, Veselko Đurkan, Mladen Fabrio, Željko Švedija i Branko Naglić. Svi će oni svoje dužnosti obnašati na dobrovoljstvu.

KANDIDATI NAŠE IZBORNE JEDINICE

KRŠĆANSKA NARODNA STRANKA

KNS

ANDRIJA BELJAN – ŠIME

Kandidat Kršćanske narodne strane – KNS

Živim u Sesvetama, imam 39 godina, ekonomist sam, oženjen, otac petero djece, voditelj Službe za razvoj turizma grada Zagreba. Proteklim izborima izabran sam bio na mjesto predsjednika Skupštine općine Sesvete. Osobne interese sam uvijek podređivao interesima svog naroda i onih koji su me birali.

Temeljnim pitanjem smatram kadrovsku politiku, koju treba početi voditi prema načelu: »Nova politika s novim ljudima«. Izbori su velika prigoda da Hrvatsku vratimo hrvatskom narodu. Valja nam ovaj puta raskinuti s ljudima starog sustava, kao što smo na ranijim izborima raskinuli i s komunističkom partijom.

Mojim izborom u Hrvatski Sabor i Vama su otvorena vrata do njegove govornice.

P.S. Kod glasovanja pogledajte dobro imena kandidata, raspitajte se o njima, jer je među njima veliki broj onih koji su samo presvukli košulju!

HKDS
HRVATSKA KRŠĆANSKA DEMOKRATSKA STRANKA

IVAN BUNČIĆ

Kandidat Hrvatske kršćanske demokratske stranke – HKDS

Rođen sam 03. 08. 1964. godine u Svetom Ivanu Zelini. Potječem iz stare prigorske obitelji poljoprivrednika. Živim s obitelji na poljoprivrednom gospodarstvu u Drenovi Gornjoj, općina Sveti Ivan Zelina. Završio sam srednju veterinarsku školu u Zagrebu. Zaposlen sam u poduzeću »SLJEME« proizvodna jedinica Svinjogojska farma u Sesvetama na radnom mjestu poslovođe reprodukcije.

Do prvih višestranačkih izbora u Republici Hrvatskoj nisam se bavio političkim radom i nikada nisam bio član SKH. Po raspisivanju prvih višestranačkih izbora uključio sam se u Hrvatsku demokratsku zajednicu i obavljao funkciju dopredsjednika OO HDZ-a u Svetom Ivanu Zelini. Budući je Hrvatska priznata od Europske zajednice, a HDZ počeo poprimati sve atribute »državne partije«, shvatio sam da je HDZ kao svehrvatski pokret izvršio svoju časnu ulogu te počeo devijaciju u lijevom smjeru. Budući sam po svojem uvjerenju demokršćanin, u veljači 1992. godine postajem članom Hrvatske kršćanske demokratske stranke.

Kao kandidat za zastupnika u Hrvatskom Saboru poručujem biračima da ću se, ukoliko mi ukažu povjerenje, **boriti za daljnji razvoj demokracije u Republici Hrvatskoj i u skladu s tim za afirmaciju Hrvatske u međunarodnim odnosima.** Isto tako zalagat ću se za svekoliki **gospodarski razvoj naše izborne jedinice i Hrvatske u cijelini.**

HDS HRVATSKA DEMOKRATSKA STRANKA

DR. OLGA GALAC JENDRIŠ

Kandidat Hrvatske demokratske stranke – HDS

Rođena 1934 g. u Gospiću, diplomirala na medicinskom fakultetu u Zagrebu 1960. godine. Već 28 godina živim u Sveti Ivan Zelina gdje i radim u Domu zdravlja. Udovica sam nećaka poznatog hrvatskog pjesnika Dragutina Domjanića.

Imam dvoje djece i živim na imanju obitelji Domjanić u Donjoj Zelini. Član HDS-a od 1989. godine.

JOSIP PINTAR

Pintar Josip (zamjena). Rođen 14. 06. 1955. u Dugom Selu gdje i živim. Radim u Croatia osiguranju.

Selo: stožer hrvatskog duha i tijela – HDS

HDS

BRANKO KENFELJA – VINCEK

Kandidat Hrvatske narodne stranke – HNS

Rođen sam 28. kolovoza 1936. godine u Šašinovcu kraj Sesveta, po nacionalnosti Hrvat. Diplomirani sam ekonomist. S obitelji živim u Sesvetama.

Tijekom radnog vijeka obavljao sam stručne i rukovodeće poslove u organima uprave Općine Sesvete, bivše Zajednice Zagreb – vanjski, Republike Hrvatske, te u privredi.

Prihvatio sam kandidaturu HNS – HRVATSKE NARODNE STRANKE jer sam uvjeren da ona ima rješenja, te stručne i sposobne ljude koji su u stanju mobilizirati čitav hrvatski narod na brzom okončanju rata i stvaranju demokratskog građanskog društva, zasnovanog na socijalnoj pravdi i slobodi svih građana. Gospodarski program HNS polazi od hitne privatizacije, slobodnog tržišta i poticanja razvoja seoskog gospodarstva i obrtništva što pruža šansu nama Pprigorcima i Posavcima da dostojanstveno živimo na svojem i od svojega rada.

Svoj glas dajte HRVATSKOJ NARODNOJ STRANCI i kandidatu pod rednim brojem pet (5), jer ćemo zajedno lakše stvarati zemlju bogatstva i blagostanja.

HDZ
HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA

IVAN KOLAK

Kandidat Hrvatske demokratske zajednice – HDZ

Rođen je 1952. godine u Tomislavgradu. Srednju školu i Ekonomski fakultet završio je u Zagrebu.

Radi u Tvornici duhana Zagreb, kao ravnatelj trgovačkih predstavništva i trgovačkih putnika. U novom višestranačkom Hrvatskom Saboru obavljao je zastupničku funkciju kao podpredsjednik Vijeća općina, te bio članom Odbora za budžet i financije.

Osnovne poruke: Polazeći od tržišta kao osnovnog čimbenika svake proizvodnje Prigorje i Posavina, kao sastavni dio Zagrebačke regije, u svom razvoju trebaju polaziti od svog geografskog položaja: blizine tržišta milijunskog Grada. Prioritet treba dati razvoju infrastrukture, koju će osigurati brzi protok informacija, prijevoza i kapitala, te razvoj agrara. HDZ svojim programima potiče razvoj individualnog vlasništva i proizvodnje na gospodarskim posjedima. HDZ je izradio i programe za otvaranje mini farmi, mini mljekara, plantaža voća, te plantaža povrća i vinograda. AGRO TURIZAM – proizvodnja i prodaja na vlastitom pragu. HDZ će sa zagrebačkih tržnica, pijaca i placeva potisnuti zelenu mafiju zakonom i jeftinom ponudom kvalitetnih proizvoda. HDZ će podići proizvodnju autohtonih proizvoda te se zalagati za optimalne cijene poljoprivrednih proizvoda.

Bogata sela – Bogata Država
SLOGA JE SNAGA HRVATSKOG NARODA!

HSLS

STJEPAN KRALJIĆ

Kandidat Hrvatske socijalno liberalne stranke – HSLS

Rođen sam 17. 2. 1956. godine u Adamovcu, općina Sesvete. Osnovnu školu završio sam 1971. godine u Münchenu na njemačkom jeziku, a 1976. godine završio sam srednju tehničku školu drvno industrijskog smjera u Zagrebu.

Objavio sam preko pedeset zapaženih članaka i političkih rasprava u »Vjesniku«, »Danasu«, »Večernjem listu«, »Obzoru«... Imao sam i dva nastupa na HTV-u, po pitanjima lokalnih problema.

Zalagat ću se za uspostavu istinske lokalne samouprave.

Poreznom politikom treba u Prigorju podticati otvaranje obrtničkih radnji, pekara, malih mljekara, kao i malih privrednih pogona za preradu voća i povrća, koji će omogućiti mladim ljudima na selu da se zaposle i stvore uvjete da se tu zadrže.

Nikako neću dopustiti da se na području moje izborne jedinice (Sesvete, Sv. Ivan Zelina i Dugo Selo) instaliraju pogoni prljavih industrija, deponije otpada, šljunčare, a protivit ću se i prekomjernom iskorištavanju šuma, kako bi Prigorje svim ljudima pružilo ugodan, zdrav i bogat život.

Naš slogan regionalnog značenja:
Prigorac za Prigorje – Prigorje za Prigorca!
Mi smo za brži razvoj Prigorja!

Socijalistička stranka Hrvatske

VOJISLAV LISAK

Kandidat Socijalističke stranke Hrvatske – SSH

Rođen sam u Sesv. Kraljevcu 21. rujna 1946. god. Po nacionalnosti sam Hrvat. Zaposlen sam u HŽ-Zagreb, neprekidno od 1970. god.

Dragi birači!

Mi socijalisti smatramo svojom dužnošću i obavezom zastupati Vaše interese:

– Interese mira, slobode, jednakosti i ravnopravnosti svih građana u Slobodnoj i Socijalno pravednoj Hrvatskoj.

– Boriti se za radnika koji želi dostojno živjeti od svoga rada, koji želi stvoriti bogatu Hrvatsku, da bi mogao i sam bogato živjeti.

– Boriti se i stvoriti bogatog seljaka.

– Mi smo za slobodu poduzetništva, koje omogućava brži i perspektivniji razvoj Hrvatske.

– Mi smo za otklanjanje svih socijalnih nepravdi:
za pravo na rad,
za plaće veće od 100 DEM,
za jednaka prava svih zaposlenih,
za potpunu slobodu sindikalnog organiziranja te
za besplatno liječenje i lijekove.

– Mi smo za Hrvatsku otvorenih granica prema svim prijateljskim zemljama Europe.

Dragi birači Vi odlučujete!

HRZ

BRANKO MILIĆEVIĆ

Kandidat Hrvatske republikanske zajednice – HRZ

Rođen je u općini Posušje 1960. godine, živi u Sesvetama. U Zagrebu je završio Filozofski fakultet, smjer Opća lingvistika i Povijest. Proučava povijest Bosne u srednjem vijeku. Radi u školi, predaje povijest. Od 1988. do 1991. radio u Rimu kao hodočasnički vodič za Hrvate i tada je stupio u vezu s hrvatskim republikancima u emigraciji te je sudjelovao u radu na ostvarenju hrvatske nezavisnosti. Za vrijeme boravka u Rimu napravio je prvi slikovni vodič grada Rima na hrvatskom jeziku.

Bog, obitelj i Hrvatska!, geslo je Branka Milićevića. Stranka kojoj pripada je Hrvatska republikanska zajednica (HRZ), osnovana 1951. god. u Buenos Airesu, a registrirana u Zagrebu 1991. god.

HRZ je stranka desnog centra, stranka razbora i napretka. Stranka temeljne misli crpi iz Starčevićeve državotvorne ideje i Radićevog republikanstva prožeta suvremenim socijalno-gospodarskim strujanjima solidarističkog tipa.

Predstavljamo našim čitateljima kandidate 49. izborne jedinice za Zastupnički dom Hrvatskog sabora, za koje će naši građani glasovati u nedjelju 2. kolovoza 1992. g.

KATICA SEDMAK

Kandidat stranke demokratskih promjena Hrvatske — SDPH

Rođena sam 1953. godine u vinkovačkom kraju, nastavnik njemačkog jezika u OŠ u Soblincu. Volim izazove, ne volim obećanja. Član sam SDPH, moderne, evropski orijentirane stranke sposobnih, staloženih, poduzetnih ljudi, oslobođenih balasta »podobnih«.

Tko sam ja zapravo, i zašto biste vi uopće glasovali za mene? Oni koji me poznaju tvrde da sam ja baš čovjek po vašoj mjeri: niti premlada da budem neupućena, niti prestara da budem umorna od svega, Slavonka — snalažljiva i temperamentna, Škorpion po horoskopu, prigorska sam snaha, majka dvoje djece, živim u gradu, radim na selu, primam dječji doplatak, otac mi je penzioner, djever poljoprivrednik i poznati su mi svi problemi koji danas tište običnog radnog čovjeka.

I ne zaboravite: glasujući za mene, glasujete i za sve one divne ljude s državne liste SPDH, koji su se dokazali svojim radom u Saboru i domovinskom ratu, glasujete i za onog tihog i staloženog čovjeka — Zdravka Tomca koji je iz principijelnih razloga odbio kandidaturu za predsjednika Republike.

Zato moja poruka biračima i građanima glasi **STALOŽENO, ZA DOBROBIT LJUDI HRVATSKE.**

MARIN ŠAREC — NEMEC

Kandidat socijaldemokratske stranke Hrvatske — SDH

Rođen 1965. u Zagrebu, gdje je po završenoj osnovnoj školi nastavio školovanje (Građevinski obrazovni centar, Viša građevinska). Trenutno apsolvent na studiju novinarstva Fakulteta političkih znanosti u Zagrebu. Tijekom studija surađivao u »Studentskom listu«, na Radiju 101, OTV-u, HTV 3, Sportskim novostima, a dugogodišnji je suradnik i urednik »Dugoselske kronike«. Od rujna 1991. do srpnja 1992. na službi u Hrvatskoj vojsci u Dugom Selu i Novskoj. Direktor poduzeća »MIZAR« u Zagrebu. Neoženjen, stanuje u Dugom Selu.

Poruka Dugoselcima:

Treba li nam Dugoselac u Saboru?

MIRJANA ŠLAT

Kandidat Hrvatske stranke prava — HSP

Mirjana Šlat rođena u Zagrebu, osnovnu školu završila u Rugvici, srednju zubotehničku u Zagrebu. Zaposlena u Domu zdravlja Trnje.

Prije svega želim ukazati na nepravednost, gdje nam je nepošteno priljepljena etiketa ekstremne i nacističke stranke. Hrvatska stranka prava je najstarija hrvatska stranka osnovana 1861. g. i od prvog dana svog postojanja zastupa politiku pune nacionalne slobode i nezavisnosti.

Narodno se gospodarstvo mora razvijati pravednom poreznom politikom i svekolikom pomoći države, te pravednom bankovnom politikom koja će poticati stvaralaštvo. U svim gospodarskim segmentima, mora biti privatno vlasništvo. Seljaku proizvođaču je najvažnije pružiti financijsku potporu od povoljnih kredita, preko carinskih olakšica, do državnog programiranja proizvodnje. U kratkom roku moraju biti doneseni pravični i djelotvorni zakoni, koji će odgovarati europskim standardima i revidirati građanske zakone. Uz svaku župnu upravu bit će organizirana i socijalna služba. Država i crkva tijesno će surađivati.

Zato Vas pozivam dragi sugrađani da glasate za HRVATSKU STRANKU PRAVA, da glasate po zdravoj pameti i s osjećajem da birate budućnost svojoj djeci. A oni zaslužuju bolje i od najboljeg.

STJEPAN BERTOVIĆ-ŽUNEC

Kandidat Hrvatske seljačke stranke — HSS

Izbori 2. kolovoza

GLASAČKA MJESTA

Na cijelom dugoselskom području, na dan izbora u nedjelju 2. kolovoza 1992. g. birači će moći glasovati u vremenu od 7 do 19 sati. To će birači dugoselskog područja činiti na 38 mjesta. Mjesto glasovanja naših birača ostaju ista, kao i na proteklim izborima, odnosno referendumu.

Jedina je promjena što su birači područja Dugo Selo — Sjever prije glasovali u zgradi ljekarne i SDK, a sada će to prvi puta glasovati u zgradi Vatrogasnog doma, gdje su i prostorije mjesne zajednice u Vatrogasnoj ulici 2. Birače s područja Dugo Selo-Sjever podsjećamo da su na proteklom referendumu glasovali u zgradi Općinskog suda, gdje će glasovati i ovaj puta, s time da je to područje nekada ranije glasovalo u zgradi nekadašnjeg Doma JNA.

Što ako se biraču dogodi da pri dolasku na glasovanje utvrdi da nije upisan u birački popis? On će biti upućen na jedno od 12 mjesta raspršenih diljem dugoselskog područja, na kojemu će uz predočenje dokaza da ima prebivalište na našem području, dobiti i potvrdu da je naknadno upisan u birački popis i da može glasovati.

Za prognanike će također biti organizirano glasovanje. Njih upućujemo na sredstva javnog informiranja, preko kojih će biti upoznati koja su za njih utvrđena mjesta na području dugoselskog područnog ureda Zagreb.

O glasovanju

Na svojim biralištima glasači će se opredjeljivati na tri glasačka listića:

Na listiću s kandidatima za predsjednika Republike bit će istaknuto osam, vjerojatno biračima već dobro znanih imena. Glasači će u skladu sa svojom osobnom odlukom zaokružiti jedan od brojeva pored kandidata za kojega glasuju.

Na drugom listiću bit će istaknute državne liste. Sa tih državnih lista bit će popunjena polovina Zastupničkog doma Hrvatskog sabora.

Birač glasuje za jednu od državnih lista, a takvih će na listiću biti istaknuto 17. Pored svakog od 17 brojeva bit će navedena stranka i nositelj njene liste. Glasači se opredjeljuju zaokruživanjem jednog od brojeva pored nositelja liste za koju su se opredijelili.

Dok će ova dva glasačka listića biti ista za sve birače države Hrvatske treći listić će biti vezan za izbornu jedinicu. Građani dugoselskog područja, zajedno sa Sesvećanima i Zelinčanima predstavljaju jednu, 49. po redu izbornu jedinicu pa će oni glasovati za kandidate svoje izborne jedinice za zastupnički dom Hrvatskog sabora. Tim načinom glasovanja za kandidate po izbornim jedinicama bit će popunjena druga polovina saborskih zastupnika. Na tom trećem listiću bit će istaknuto 12 kandidata i njihova stranačka pripadnost. »Dugoselska kronika« na svojim stranicama posebno i predstavlja te kandidate.

Broj birača

Na dugoselskom području, prošle godine, pri održavanju referenduma bilo je upisano 14.398 građana u birački popis. Broj građana s pravom glasa 2. kolovoza 1992. g. bit će na našem području sada nešto veći: vjerojatno će preći brojku od 15 tisuća. Točan broj znat će se u trenutku izlaska naših novina iz tiska.

SEOBA LJUDI I NARODA

Kao da živimo u nesvakidašnjem povijesnom vremenu: u vrijeme velike seobe naroda. Rat, koji se vodi protiv Hrvatske, a i njoj susjedne države, razmješta ljudi, neke i radikalno dijeli, druge pak tješnjije povezuje. To stanje zbilje ocrtava se i na dugoselskom području. Mnogi, koji su boravili ili još uvijek borave u Dugom Selu, samo unazad dvije godine nisu ni pomišljali da bi se tu mogli zateći ili živjeti. A ima već i onih koji se ovdje trajno i nenadano naseliše. Drugi pak otiđoše.

Odgovor na pitanje koliko je kuća u novije vrijeme zamijenjeno na dugoselskom području dobili smo u službi za razrez poreza. Zamjene kuća i posjeda, promatrano od rujna prošle godine, načinjene su gotovo na cijelom dugoselskom području. Počelo se je sa zamjenom između Vojvodine i Hrvatske. Tu bi stizali Hrvati, a iseljavali se Srbi. U vremenu od kolovoza prošle do veljače ove godine naši Hrvati su ostavili sve svoje u pet slučajeva u Novom Slankamenu, u dva slučaja u Petrovaradinu, tri u Hrtkovcima i u jednom Sremskoj Mitrovici. Drugi pravac zamjena bio je prema BiH, tako da su bile dvije zamjene iz Laktaša pored Banja Luke, tri iz Banja Luke, po jedna iz Dervente, Prijedora i Skender Vakufa. Ta zamjena je funkcionirala od prosinca prošle do travnja ove godine. A bila je i po jedna zamjena sa Kninom i Gračacom.

U slučajevima kada se razmjenjuju kuće i imanja procijenjena za iste vrijednosti ne plaća se porez. U našim slučajevima stranke su izjavile da se radi o istim vrijednostima te porez nije bio plaćen.

Razmjene su bile prekinute zbiljskim ratnim razlozima. Tko zna da li bi one i u kojoj mjeri bile inače nastavljene? To je teško pretpostaviti. U državnoj službi u kojoj smo te podatke dobili nisu spremni njih i komentirati.

No ako se uzme u obzir činjenica da naši iz Vojvodine i Bosne najčešće bježe spasavajući živu glavu, dok ove ovdje, koji su se zaputili »svojima« u Vojvodinu nitko nije dirao — može se osnovano pretpostaviti da su Hrvati u Vojvodini ostavljali puno više za puno manje ovdje u Dugom Selu.

Mnogi će sigurno komentirati i kako nije u redu da Hrvati napuštaju svoja stoljećima stara ognjišta u Vojvodini i Bosni. To je neprijeporna istina. No, kako rekosmo, živimo u vrijeme velike seobe naroda, sigurno najveće na ovim prostorima u posljednjih dvijestotinjak godina. Narodnosna struktura žitelja Dugog Sela već je sada znatnije izmijenjena. Ne treba biti posebno pametan za procjenu i daljnjih promjena. S obzirom na broj izbjeglih Muslimana sigurno je da će ih se stanoviti broj nastojati tu i trajno nastaniti.

STAMBENA ZADRUGA »GORICA«

DUGO SELO, J. Zorića 21a

GRADITE — DOGRAĐUJTE — ADAPTIRAJTE

Sav potreban građevinski instalaterski i ostali materijal, možete nabaviti bez poreza na promet. Ako ste učlanjeni u stambenu zadrugu moguće uštede i do 30%!

Sve informacije i učlanjenje: zgrada Narodnog sveučilišta Dugo Selo, prizemno. Tel. 750-310

Razgovarali smo s Marinom Čubela zaslužnom za pomoć koja se doprema i u Dugo Selo

POMOĆ STIŽE IZ HAMBURGA

Mnogi u Dugom Selu znaju da pristiže znatna pomoć iz Hamburga. Mnogi su već i čuli da je za to najzaslužnija gospođa Čubela. Ona je prije nekoliko dana boravila u Hrvatskoj te posjetila i svoju rodbinu u Dugom Selu. Zato smo iskoristili prigodu da s njom porazgovaramo.

Gospođo Marina Čubela i osobno mi je drago što sam Vas upoznao. No još je važnije da su Vam mnogi u Dugom Selu zahvalni osjetivši na razne načine pomoć koju ste upravo Vi odaslali. Saznali smo da Vam u prikupljanju najviše pomažu i Njemice. Kako sve to organizirate?

Marina Čubela: Znatno prije rata i mi žene koje smo u Njemačkoj, a ja sam sama tamo već 22 godine, osjetile smo potrebu da se više uključimo u taj njemački život, da se više miješamo i sa samim Nijemcima. Ispred Hrvatskih katoličkih žena ja sam zastupala našu Katoličku misiju u Udruženju njemačkih žena, koje su jako organizirane. To mi je omogućilo stjecanje znatnog broja kontakata sa Njemicama, koje su liječnice, profesorice i drugih zvanja, i koje su utjecajne u određenim svojim grupama i kontaktima. Onda je započelo. Najprije sa Slovenijom pa ozbiljno s Hrvatskom. Svako druženje s njima sam zapravo sve više koristila za objašnjavanje naše situacije i poticanje za pomoć za Hrvatsku. Pošto u svom poslu imam podosta kontakata sa »medicinarima«, zajedno sam s mojom prijateljicom **Monikom Sievers** prikupila sam i poslala u Zagreb veću količinu lijekova. Rat se u Hrvatskoj počeo širiti. Nismo imale vremena oklijevati te smo počele sakupljati i odjeću, hranu, pokrivače. U tome su mi pomogli i moj muž i djeca. Moram također i to reći da me je jako smetalo i ponižavalo uvijek to kako smo mi Hrvati bili prikazivani: ili kao teroristi ili kao jugoslaveni, bojeći se da ne ostanemo bez crvenih pasoša. Mediji, pa čak i njemački, davali su krivu sliku o Hrvatskoj. Kad je buknuo rat ljudi naprosto nisu shvaćali što se tu zbiva. Za medije je to bio građanski rat. Tu smo se onda i mi žene osjetile ponukanim da počnemo objašnjavati to što se događa u Hrvatskoj, da je ona zapravo napadnuta, da tu nije građanski rat. Počeli smo s najobičnijim lecima kojima smo

Marina Čubela

pozivali i molili za pomoć napadnutoj Hrvatskoj. Ubacivali smo ih u poštanske sandučiće, odlazili s njima u vrtiće, obilazile župe, kako katoličke tako i evangeličke. Počeli su i prvi odgovori na pozive. Preko vrtića skupili smo znatnu količinu robe. Potom smo počele ići po župama. Vjernici su bili prethodno obavješteni da će poslije mise biti susret na koji smo pozvale putem letaka. Jedne naše žene su za to ispekle kolače. Jedna pak druga žena, koja i pleše, dovela bi svoju folklornu grupu pa se i zaplesalo. Treće žene, vještije u komunikaciji, koristila bi da uz kavicu objašnjavaju i situaciju u Hrvatskoj, odgovaraju na njihova pitanja. Uvodno bi se okupljenima uvijek obratila moja kćerka, i sama rođena u Njemačkoj, koja bi na tečnom njemačkom objasnila okupljenima stanje u Hrvatskoj i zamolila ih za pomoć.

Jedna gospođa udata za našeg čovjeka, vrijednog umjetnika, izradila nam je i kartu nekadašnje Jugoslavije, s ucrtanim područjima gdje se ratuje i postocima udjela pojedinih naroda. Mi bismo tako ljude poslužile, malo zabavile, objašnjavale im stanje u Hrvatskoj i dobivale od njih pomoć.

Od žena koje su učinile veliko djelo u prikupljanju istakla bih gospođe: Moniku Sievers – Semijalac, Rut Bruhn, Ingrid Sleimer i Ursulu Schöfer.

Kako to da ste znatnu pomoć usmjerili upravo prema Dugom Selu?

Zasluga je to ipak mog šogora Zvonimira Teklića, koji me je zamolio da šaljem u Dugo Selo. A otkako smo se odlučile da šaljemo pomoć u Dugo Selo, jer imamo puno povjerenje u gospođu Belalić, sigurni smo da pomoć dolazi u prave ruke.

Koliko ste do sada pomoći odaslali u Hrvatsku, odnosno u Dugo Selo?

O tome postoji precizna evidencija, koju ja sa sobom ovdje nemam. A to nije ni važno. Važno je da je ona ipak, vjerujem, nekima bila od koristi i pomogla im. Najveći dio te pomoći ipak je bio u lijekovima. Naše žene su u tom smislu iskoristile svoje kontakte i sva svoja poznanstva.

Koliko imate uvida u to kako se ta pomoć dijeli i da li u tom smislu imate kakvih primjedaba?

Nemam primjedaba. Imam povjerenja u ljude koji je distribuiraju.

Vaši planovi, kada je riječ o pomoći Hrvatskoj?

O njima bih radije tek kada se ostvare.

Slučajno sam doznao kako se Vaša obitelj odrekla putovanja u Australiju davši ušteđeni novac za pomoć Hrvatskoj?

Nemojte o tome. To je bilo još lani. Štedjeli smo i namjeravali posjetiti Australiju. Lišili smo se tog luksuza jer Hrvatska pati.

»Pomoć za samopomoć«

Jedan način pomoći rodio se u glavama žena u Hamburgu, koji su one nazvale: »Pomoć za samopomoć«. U toj akciji, koje je upravo započela, sakupile su desetak šivaćih i pletaćih strojeva. Oni će biti darovani ženama koje će si pomoću njih olakšati život. Prvi stroj za šivanje osobno je predala Marina Čubela prognanici Milki Valent, udovici, iz glinskog Novog Sela, čiji je muž stradao u ratu. Uz stroj za šivanje gospođa Milka je za konac i tkaninu dobila i 100 DEM.

Grupa žena iz Hamburga koje predano skrbe pomoć za Hrvatsku

Nova crpna stanica

Martin priključen na gradsku vodu

Nakon gotovo dvije godine otkako je prestala sa radom prepumpna stanica na Martin bregu stanovnici ovog po nadmorskoj visini najvišeg dijela bivše općine Dugo Selo ponovo će dobiti vodu i to ovaj puta iz sustava gradskog vodovoda. Projekt vrijedan oko 70 000 DM trebao bi biti okončan do kraja ovoga mjeseca, kada bi trebala završiti probna faza, koja je već u toku. Nosilac investicije je javno poduzeće DUKOM koji je izvršio i pripremne radove, a trenutno vrši otklanjanje nedostataka u mreži izgrađenoj još početkom 60-ih godina. Projekt je izradilo karlovačko poduzeće »Juting – hidropostrojenja«, koje je ujedno isporučilo i ugradilo opremu.

Pumpa kapaciteta 8 m³ vode na sat bit će sasvim dovoljna za zadovoljavanje potreba za vodom oko 250 potrošača, koliko ih ukupno ima na Martin bregu. Međutim, svi neće odmah dobiti vodu, već samo njih devedesetak koji su do sada potpisali ugovore s DUKOM-om vrijedne oko 6000 DM. U DUKOM-u kažu da to ipak nije preskupo, jer umjesto sadašnjih 50 HRD koliko vodu plaćaju građani Dugog Sela, na Martin bregu je 46 korisnika kojima su vodu dovozili i u sistem ubacivali vatrogasci plaćalo kubik 250 HRD. Dakle, gledano dugoročno stvar se ipak isplati. Uostalom tako misle i u dugoselskom pogonu INA Naftaplina koji je u ovaj projekt uložio 2 milijuna HRD.

N.H.M.

Novi zapovjednik dugoselske policije

Odlukom užeg Kolegija Policijske uprave Zagreb učinjene su kadrovske promjene na način da su zapovjednici policijskih postaja u Dugom Selu i Vrbovcu zamijenili mjesta svoga rada. **Josip Begović**, zapovjednik dugoselske Policijske postaje imenovan je za zapovjednika istovrsne postaje u Vrbovcu. Istodobno zapovjednik vrbovečke Policijske postaje **Vlado Kožar** je novi zapovjednik dugoselske Policijske postaje, i to od 22. srpnja 1992. g. Novi zamjenik Policijske postaje Dugo Selo je **Stevo Krizmanić**, zaposlen od ranije u toj Postaji.

Pandžić ponovo predsjednik Matice

Profesor Ivan Pandžić je ponovo predsjednik Općinskog odbora dugoselskog Odbora Matice Hrvatske. Predsjednik je, kako to zabilježiše i naše novine dao ostavku. Ostavka je razmatrana i raspravljana na sastanku Odbora te ju je Pandžić povukao. Predmet razilaženja bila je zapravo ocjena o radu samog Odbora. Dok je predsjednik očitovao nezadovoljstvo radom dugoselske Matice ostali članovi nisu dijelili tu ocjenu smatrajući da treba uvažiti aktualne i objektivne okolnosti, koje su nepovoljne za svako kulturno djelovanje, a jednako tako rad Matice ne treba promatrati u preuskom smislu, jer je upravo zaslugom članova Matice uređena nova knjižnica i načinjeni zahvati na Martinskoj crkvi, bez obzira na to da sve to ne nosi na sebi etiketu Matice.

Vinari ne posustaju

U sjednom nam Svetom Ivanu Zelina od 20. do 28. lipnja održana je tradicionalna dvadeset i četvrta po redu Izložba vina sjeverozapadne Hrvatske. Sudjelovali su vinari s područja 19 općina, a i gosti iz Italije i Austrije. Ocjenjivačka komisija je imala pune ruke posla, jer je na natjecanje pristiglo čak 197 uzoraka vina. I ove godine sudjelovaše i naši Dugoselci. Općenito uzevši oni su očitovali svijetli obraz dugoselskog vinarstva.

Poduzeće **»Božjakovina«** dobilo je zlatnu medalju za svoj traminac, a srebrne medalje za sivi pinot i rajnski rizling.

Mirko Mešić iz Dugog Sela dobio je srebrnu medalju za svoj pinot sivi a brončanu za talijansku graševinu. **Josip Mejašić** iz Dugog Sela dobio je brončanu medalju za svoje stolno bijelo. **Josip Kos** iz Štakorovca dobio je za svoje stolno bijelo srebrnu medalju. **Funtek** i **Kereković** su za svoje stolno bijelo primili priznanje.

Čestitke našim vinarima.

Spomen na Đuru Dubenika

8. VIII. 1972 – 8. VIII. 1992.

I nakon 20 godina sa sjetom i poštovanjem o našem »tati Dubaču«. I 20 godina kasnije sjećanja ne blijede onima koji su s njim živjeli i radili, a mladima za upoznavanje i poticaj.

A riječ je o tihom, vrijednom i društvenom čovjeku, iza čijih se naočala i prividno strogog pogleda, nalazila osoba izuzetnih kvaliteta. Po profesiji učitelj, pedagog koji je znao na najbolji način prenjeti sebe i svoje visoke kvaliteta na okolinu, prihvaćajući novine kao nešto normalno. Tako je i mala dugoselska sredina počela 2. 10. 1955. igrati rukomet pod rukovodstvom i na inicijativu »tate Dubača«. Jer od tada pa do prerane smrti uvijek je bio na ovom našem jedinom i jedinstvenom rukometnom igralištu uz »svoje dečke«, »svoje cure«, »svoje...«

Ali »tata Dubač« je vodio i šahiste već od 1952. god. bio je osnivač i predsjednik stolnoteniskog kluba, dugogodišnji podpredsjednik SD »Jedinstva« i direktor nezaobilaznog nam »ŠPORTSKOG BIFEA«.

Onima koji ga nisu upoznali u sportu samo na znanje: radi se o dugogodišnjem volonterskom knjižničaru Kotarske i općinske knjižnice i čitaonice u Dugom Selu (oko 10 god.), direktoru Škole učenika u privredi u D. Selu, direktoru Narodnog sveučilišta u D S, a mnogi će ga pamtiti kao svojeg prvog učitelja, koje je naučio čitati i pisati.

»Dragi naš tata Dubač,

Još za života je Tebi napisano ... i dok danas postoje sportski funkcionari koji zarađuju doživotne diskvalifikacije, čini se da postoje i oni koje doživotno ne treba pustiti iz naših redova. Jedan je od takvih i neumornih ĐURO DUBENIK«. (Mladen Derifaj iz Ivanić Grada 1965. god.)

I zaista bi si nam radni i doživotni počasni predsjednik, bio si nam i više od toga, savjetnik, učitelj, uzor ponašanja a mi smo to pokušali vratiti, ali nikad dovoljno. Tvoji rukometaši te ne zaboravljaju, a u ovoj tužnoj 20-godišnjici neka ovaj zapis o Tebi ostane zapis o Dugom Selu jednog drugog vremena i načina života, ali i u današnje vrijeme Ti bi bio ponosan na svoje rukometaše u obrani drage nam domovine Hrvatske.

Ostajemo ponosni na takvog Dugoselca, jer iza svake nabrojene funkcije stajao je neumoran rad i zalaganje. Još jednom u ime rukometaša i svih sportaša Dugog Sela »Hvala Ti TATA DUBAČ«.

J.T.

IGM Šljunčara, najveći dugoselski dobrotvor, priprema se za poratnu obnovu Hrvatske

DOBROTVORSTVO I, U TEŠKOĆAMA

Uvjeti u kojima danas posluju hrvatska poduzeća, a napose ona graditeljske djelatnosti gotovo da ne mogu biti teži. To najbolje osjeća IGM »ŠLJUNČARA«, čije proizvode potrebuju isključivo graditelji, koji pritisnuti nedostatkom investicija i novca svoje ionako skromne potrebe za građevinskim materijalima svode na minimum. Individualne gradnje u osobnom aranžmanu građana postale su prava rijetkost – jer kredita nema, pa je malo onih koji se u ovom trenutku, unatoč potrebama, upuštaju u avanturu podizanja vlastitog krova nad glavom.

Rezultat takvog stanja stvari je da usred građevinske sezone IGM »ŠLJUNČARA« posluje sa manje od 50 posto instaliranih kapaciteta, a o nekim bitnijim pomacima u slijedećih šest mjeseci teško je govoriti jer to prije svega ovisi o cijelom nizu čimbenika, a ponajviše o tome kada će u ovom (po)ratnom razdoblju otpočeti obnova razrušene Hrvatske, hoće li ipak u zemlju stići ponešto od toliko očekivanog inozemnog kapitala, hoće li biti kredita za individualnu izgradnju, da li će se krenuti sa javnim radovima itd...

Pa ipak, usprkos svim poteškoćama polugodišnji poslovni rezultat poduzeća je pozitivan. Riječ nesolventnost u poduzeću je nepoznanica, plaće i sva davanja radnicima isplaćivana su uvijek na vrijeme, a u okviru objektivnih mogućnosti pomagalo se i u obliku dotacija i sponzorstvima i drugima.

Teško da bi se danas moglo govoriti o pozitivnom rezultatu da nije na vrijeme predviđen pad potražnje za prirodnim

Remont na jezerskom bageru

šljunkom i agregatima što je supstituirano novim proizvodima: mljevenim agregatom za asfalte i napose plasmanom gotovog sviježeg betona svih vrsti i kakvoća.

Dakako, to nije dostatno za miran san jer na ionako suženom tržištu konkurencija među proizvođačima betona je vrlo velika, a u nedostatku plasmana u svojim regijama zagrebačkom se tržištu pokušavaju nametnuti proizvođači šljunka iz podravske, varaždinske i sisačke regije.

Pa ipak, uz redovne radne i životne probleme, u sjeni najnovijih Vladinih uredbi, oči i uši radnika najosjetljivije su na riječ – pretvorba. Jer, svjesni su da je to ključ o kojem ovisi kako sudbina poduzeća, tako i njihova vlastita egzistencija.

Transportne linije za separaciju

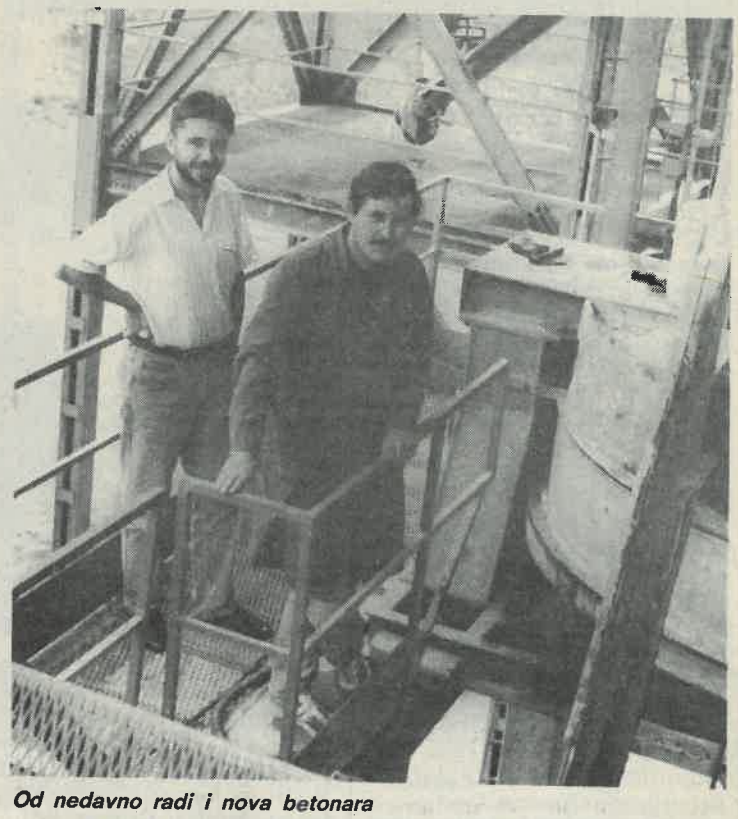

Od nedavno radi i nova betonara

Pretvorba

IGM »ŠLJUNČARA« je u propisanom roku, dakle do 30. lipnja 92. godine predala u Agenciju za prestrukturiranje i razvoj Republike Hrvatske svoj prijedlog pretvorbe poduzeća.

Poštujući interese radnika iskazane u provedenim anketama, Radnički savjet poduzeća donio je Odluku o pretvorbi društvenog poduzeća IGM »ŠLJUNČARA« u društvo sa ograničenom odgovornošću prodajom cijelog poduzeća sadašnjim i bivšim radnicima.

O velikom interesu zaposlenih najrječitije govori podatak da je za otkup uloga pod određenim uvjetima zainteresirano više od 70 % uposlenih.

Radnici su rekli svoje – na potezu je Agencija.

Plovni bager na Savi

Postojanje separacije i pranja

Mnogima pomogli

IGM »ŠLJUNČARA« uvijek je imala razumijevanja kada su u pitanju sponozorstva, pripomoći u robnom ili novčanom obliku i svojim je doprinosom nebrojeno puta pomogla na kulturnom, socijalnom, športskom, ili humanitarnom polju, kako u okviru općine tako i šire. Posebno, međutim, treba istaći veliki doprinos »ŠLJUNČARE« u domovinskom ratu gdje je poduzeće – bez lažne skromnosti, pružilo svoj maksimum.

Nabrojimo ovom prigodom samo neke od oblika pomoći o kojima šira javnost malo zna: u Šljunčarinim su pogonima improviziranim neprobojnim »oklopima« opremana prva vozila koja su krenula put ratišta u vrijeme kada još HV nije bila ni izbliza opremljena kao danas: novčano je potpomognuta izrada prvih minobacača izrađenih u našim tvornicama; na isti način potpomognuta je nabavka specijalne opreme za razminiravanje.

Mehanizacija poduzeća uvijek je bila na raspolaganju kako potrebama 2. brigade ZNG tako i npr. za izradu ceste na banijskom ratištu. IGM »ŠLJUNČARA« poklonila je HV stotinu uniformi, pomogla pri nabavci sirene montirane na silosu, a za potrebe obrane Grada i šire okoline napunjeno je oko 5.000 vreća s pijeskom.

Osim dijela voznog parka koji se nalazio na novljanskom ratištu, dvadesetpetoro radnika (dakle četvrtina uposlenih) sudjelovalo je u domovinskom ratu.

Pomoć poduzeća nije izostala ni na socijalnom planu: novčano i materijalno potpomognuti su prebjezi i stradalnici iz Hrvatske i BiH, putem fonda »Zrinski Frankopan«, Centra za socijalnu skrb općine Dugo Selo, Općinske organizacije Crvenog križa Dugo Selo itd.

Isto tako sponzorirano je i otvorenje nove škole u Božjakovini, adaptacija novog knjižničko–čitaoničkog prostora u Dugom Selu, sanacija crkve Sv. Martina na Martin-bregu, obnova pozornice u dvorani »Preporod«, preuređenje prostora policijske stanice Dugo Selo, a na različite načine pomagano je i Dječjem vrtiću, Društvu »Naša djeca«, SD »Jedinstvo«, DVD-u itd...

U okvirima svojih mogućnosti IGM »ŠLJUNČARA« materijalno je pomagala i mjesnim zajednicama, posebno onima koji gravitiraju Šljunčarinim lokalitetima.

Predrag MIKULČIĆ

Crni stupac

Čuvajte perad

Kratka poruka građanima: pojačanom pozornošću čuvajte svoju perad. Upozorenje se temelji na činjenici da su se zaredale noćne krađe u kokošinjcima.

Do sada su posebno pražnjeni peradarnici u ulici Tome Huzanića (bivša Novakova) te na području Ostrne. Počinitelj ili možebiti više njih taj lopovski posao rade bez greške. Dugoselska policijska postaja moli građane ako imaju bilo kakvih saznanja, koja bi mogla uputiti na počinitelja tih krađa, da o tome obavijeste Policijsku postaju.

Peh »pušača«

Dvadesetogodišnji Osječanin Š. H. je uistinu imao peh. Stopirajući i pješačeći prema Osijeku njemu se nekako »pripušilo«, kako je i sam to poslije izjavio, te je pored škole 13. srpnja u 1,55 sati provalio u kiosk »Tiska« i uzeo 11 šteka cigareta. No u najnezgodniji trenutak zatekla su se tu dvojica revnih policajaca Miroslav Čulibrk i Milivoj Štefinovec. Oni su uhitili »pušača« pri samom izlaženju iz kioska. Ostaje dilema da li se radilo o pehu mladog Osječanina ili o uistinu dobrom praćenju događanja na području kojima su patrolirali naši policajci.

Nogostupi korak po korak

Malo po malo, nekako ne suviše brzo, ali ipak korak po korak, uređuje se središnji dio Dugog Sela. Pomak se već okom može primijetiti. U izradbi je i novi plan dugoselskih ulica, koji će biti postavljen ispred zgrade Fonda socijalnog osiguranja. S jedne strane će biti iscrtan plan dugoselskih ulica i njihovi nazivi a na drugoj plan dugoselskih naselja i prometnica koje ih povezuju. U izgradnji je nogostup od crkve do »Dukoma«, u duljini od 190 metara. To valja prihvatiti kao početak izgradnje dijela nogostupa od crkve do Poljoprivredne zadruge. Započelo se s tim dijelom ngostupa većinom zbog đaka, da ih se nogostupom usmjeri da prelaze cestu kod semafora.

Sve te radove plaća dugoselski Fond stambenog i komunalnog gospodarstva. Prema riječima **Filipa Kalaice,** direktora tog Fonda, on će kao samostalan Fond, u skladu sa sporazumom postignutim sa Gradom, postojati do kraja rujna, kada će on postati ispostavom Gradskog fonda. Očekuje se da će upravo iz novaca Gradskog fonda onda biti već uskoro zgotovljen i spomenuti dio nogostupa.

Sve češći prizor: komunalni radovi na javnim površinama

ŽIVLJENJE S PISANOM RIJEČI

U Dugom Selu još žive sjećanja na prvu knjižnicu i čitaonicu pokrenutu početkom stoljeća.

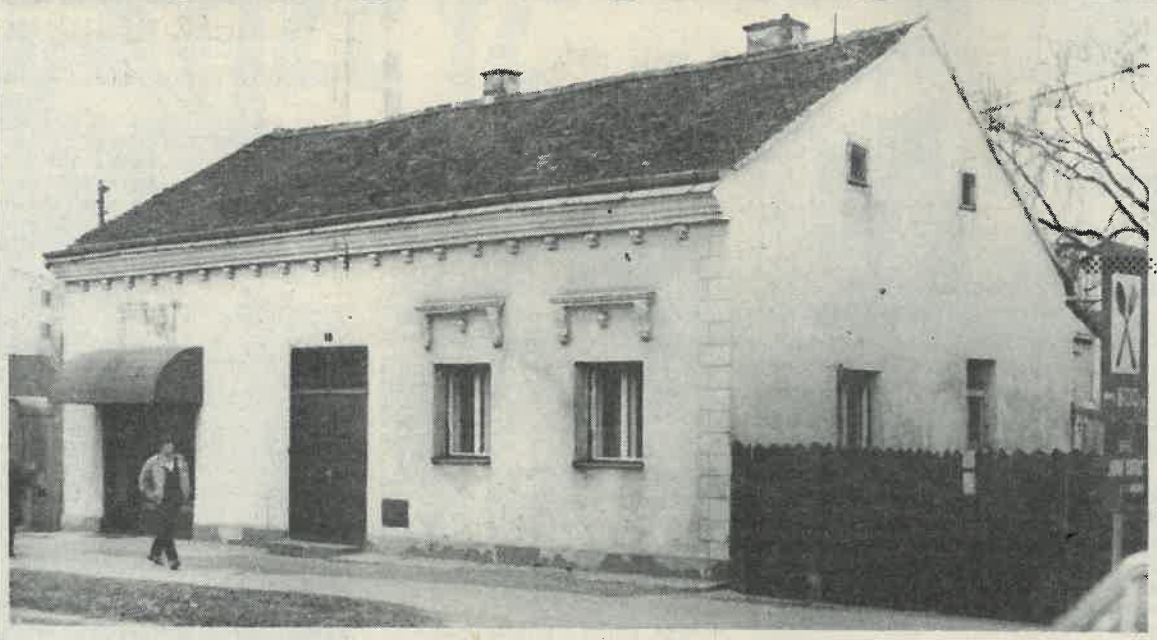

Kuća suca Engelsfelda u kojoj je bila prva dugoselska knjižnica i čitaonica

Još početkom ovog stoljeća osnovana je prva knjižnica i čitaonica u Dugom Selu. Bila je to više čitaonica nego knjižnica. Nalazila se u kući u kojoj je stanovao pokojni sudac gospodin Engelsfeld. Po pripovijedanju pokojnog Vladimira Tomašića, brijača u Dugom Selu u čitaonici su se sastajali viđeniji građani mjesta, intelektualci, činovnici i obrtnici. Obrtnici su bili vrlo važan faktor u kulturnom životu Dugog Sela toga vremena. Za vrijeme svojega službovanja u Narodnoj knjižnici u Dugom Selu i osobno sam naišao na knjigama članova, učenika i ostalih, utisnute žigove s natpisima Kotarska knjižnica Dugo selo, Narodna knjižnica u Dugom Selu, Obrtnička knjižnica Dugo Selo. U toj kući Narodne knjižnice u Dugom Selu održavane su i probne vježbe vatrogasne glazbe, dramske vježbe za igrokaze. Kako je to bila više čitaonica, čitala se u slobodno vrijeme dnevna štampa, a bio je osnovan i pjevački zbor, koji je gostovao u Zagrebu i drugim mjestima.

Prema usmenoj izjavi nekoliko domaćih ljudi Dugoselaca, bilo je kao i uvijek mještana koji su imali svoje manje ili veće knjižnice. Tako se spominju obitelji Seitz, Jurjević (sudac), Tomašić (brijač) i drugi.

Ratno je vrijeme omelo svaki kulturni rad i život u mjestu. Poslije rata spominje se da je u današnjoj Kolodvorskoj ulici, u kući gdje je sada pekara, bila gostionica (Cobović) u kojoj se držala dnevna štampa, okupljala omladina, čitale dnevne novosti i igrao šah. I to je bila skromna čitaonica u kojoj se skupljala mladež u prvim poratnim godinama. O toj mi je situaciji govorio g. Krčmar Ivan, brijač u Dugom Selu.

U ovih se nekoliko rečenica spominju samo čitaonice. Taj je oblik kulturnog rada imao pozitivnu ulogu u društvenom životu mjesta. U Dugom Selu bila je, kako je napisano, Hrvatska čitaonica. Njezini su osnivači apotekar Seitz i trgovac Hiršler. Osnivaju se poslije rata i u selima knjižnice i čitaonice. Od 1950. godine, kad je spajanjem svih kulturnih društava u mjestu, osnovano zajedničko kulturno društvo »Preporod«, spominje se da se u sklopu društva nastavlja rad čitaonice i knjižnice. Od osnutka društva »Preporod« do 12. listopada 1952., radile su knjižnica i čitaonica. Građani, članovi knjižnice i čitaonice, dolaze u čitaonicu i prate dnevnu štampu i posuđuju knjige iz knjižnice. Osnovana je tada kotarska knjižnica i čitaonica i preuzela je zatim sve knjige društva.

Osnovano je u to vrijeme i Narodno sveučilište u Dugom Selu. Prema uputstvima počeo je rad te organizacije. Knjižnica i čitaonica bila je u sklopu Sveučilišta. Čitav se rad odvijao u zgradi Poljoprivredne zadruge u Dugom Selu. Bile su to lijepe dvije prostorije, u prvoj je bila čitaonica, a u drugoj knjižni fond. U čitaoničkom prostoru članovi korisnici su čitali štampu i koristili knjige koje se nisu mogle posuđivati i nositi izvan prostora knjižnice. Prvi je knjižničar bio pokojni Đuro Dubenik, prosvjetni radnik. Knjige su bile smještene na drvenim policama po vrstama, grupama i rodovima. Počelo se stručno obrađivati knjige. Knjige su koristili kao lektiru učenici srednjih škola i ostali građani mjesta. Knjižničar je **Đuro Dubenik** bio u isto vrijeme i upravitelj Sveučilišta. U kolovozu 1972. godine je on umro. Upravitelj ili direktor sveučilišta postao je **Josip Trupec,** a knjižničar ili bibliotekar **Josip Trnski,** prosvjetni radnik. Knjige su se unosile u inventar knjiga i prema Univerzalnoj decimalnoj klasifikaciji stručno obrađivale. Nova su se izdanja nabavljala prema raspoloživim financijskim sredstvima. Zastupnici pojedinih izdavačkih kuća donosili su ili dovozili knjige. U radnoj godini do kraja 1973. knjižnica je primila poklone pojedinih izdanja od Matice hrvatske, Mladosti, Svjetlosti i Veselin Masleša iz Sarajeva. U godini 1973. preselila se knjižnica u sadašnju zgradu Narodnog sveučilišta. Knjige su bile smještene na katu zgrade. U 1974. godini knjižni fond se smjestio u prizemlju iste zgrade. U tom je razdoblju do 1980. godine organizirana skromna godišnjica smrti hrvatskog književnika Augusta Cesarca i Ivana Gorana Kovačića. Prigodni likovni i tekstovni prilog posudila je Mjesna zajednica August Cesarec iz Zagreba. Prvi skup posvećen Augustu Cesarcu održan je u prostorijama knjižnice u prisutnosti većeg broja uzvanika. Drugi sastanak je održan u mjestu Brckovljani u društvenom domu, a treći pak u Osnovnoj školi u Rugvici. Kad se spominje mjesto Brckovljani, dobro je da se kaže i ovo: Mještanin Brckovljana pokojni **Slavko Tedeško** imao je lijepu privatnu knjižnicu u svojoj kući. Određeni broj ljudi koristio je za čitanje i lektiru lijepi broj knjiga iz te knjižnice. Za taj je sadržaj rada knjižnica primila **pismeno** priznanje od Savjeta za prosvjetu i kulturu u Zagrebu.

Josip Trnski

Podlistak

Autor: dr. Dragutin Pavličević

Djelatnosti podružnice Gospodarskog društva u kotaru Dugo Selo sredinom XIX. stoljeća

Na prilog koji ovdje objavljujemo, a koji na zanimljiv način ocitu je povijest dugoselskog područja sredinom prošlog stoljeća, upozorio nas je naš sugrađanin gospodin Jadranko Crnić. Zahvaljujući njemu omogućeno nam je i njegovo objavljivanje u našim novinama. Zbog toga se zahvaljujemo i autoru dr. Dragutinu Pavličeviću i gospodinu Jadranku Crniću.

Radi se o izvornom znanstvenom radu, objavljenom prošle godine u »Radovima« br. 24. Zavoda za hrvatsku povijest Filozofskog fakulteta u Zagrebu. Izvorni tekst u našem objavljivanju pretrpio je manje skraćenje, a objavit ćemo ga u tri nastavka.

U gospodarskom smislu, u prošlom je stoljeću dugoselsko područje bilo poznato kao napredno i uzorno

Uvod

Ove, 1991. godine navršava se 150 godina od utemeljenja Hrvatsko-slavonskog gospodarskog društva, a iduće isto toliko od pokretanja *Gospodarskog lista,* odnosno *Lista mésečnog Horvatsko-slavonskoga gospodarskog društva,* koji od 1855. izlazi kao *Gospodarski list* — najstarije stručno glasilo u nas — koje je preživjelo sve sustavne, gospodarske, političke i teritorijalne promjene.[1]

Budući da o Gospodarskom društvu i njegovu tjedniku postoji relativno skromna stručna i znanstvena literatura, te da se isto tako malo zna o djelatnosti pojedinih podružnica i da se *Gospodarski list* kao važan izvor, osobito u prva dva desetljeća, malo koristi prilikom pisanja radova iz gospodarske problematike, pokušat ćemo ovim manjim prilogom podsjetiti na te dvije važne obljetnice i ujedno pokazati na dugoselskom primjeru kako se djelatnost središnjice Društva i pisanje njihova organa pozitivno odrazilo na unapređivanje poljodjelstva, stočarstva i drugih grana, poglavito u razdoblju neposredno nakon ukidanja feudalnih odnosa 1848. godine.[2]

Područje današnje općine Dugo Selo, u 19. st. kotar u svetoivanskoj podžupaniji poznato je bilo po naprednim ratarima, stočarima, voćarima i uopće po dobrom i racionalnom gospodarenju. To je kraj između istočnih obronaka Zagrebačke gore i Save, na raskrižju cesta i zatim željezničkih pruga koje od Zagreba vode prema Podravini (i dalje Mađarskoj) i Slavoniji, u neposrednoj blizini Save, koja je u 19. st. bila iskorištavana do Rugvice i kao plovni put. To su istočna vrata grada Zagreba koji je svojim razvojem bitno utjecao i na gospodarske promjene u Dugom Selu i okolici.

1. Osnivanje podružnice Gospodarskog društva

Nakon utemeljenja Hrvatsko-slavonsko gospodarsko društvo osniva prve podružnice u gradovima oko Zagreba gdje je bilo najviše pristaša ilirskog pokreta, osobito u Varaždinu, Karlovcu, pa i u krajiškoj Petrinji, a zatim se djelatnost širi i na manja mjesta, pa i dalje od zagrebačkog središta. Pokretači su bili uglavnom intelektualci, domaće plemstvo, poduzetnici, a u manjim središtima sve je obično išlo u trojstvu koje su sačinjavali mjesni svećenici, učitelji i općinski načelnici.

Temeljna nastojanja svodila su se na prosvjećivanje i obrazovanje sela čiji je krajnji cilj bio gospodarsko jačanje hrvatskog naroda, jer, samo obrazovan i bogat narod može težiti prema političkim i nacionalnim slobodama. U tim nastojanjima nije dugoselski kraj zaostajao, a blizina Zagreba i poznato dobro Božjakovina, omogućavali su mu da u ponečem i prednjači. O tome svjedoči *Gospodarski list* potkraj pedesetih godina na temelju kojega smo uglavnom napisali i ovaj rad. Od 1853. izlazi kao tjednik sve do danas, na četiri lista, s uputama za gospodare, oglasima za strojeve, stručnim člancima, komentarima, izvještajima iz podružnice, trgovačkim podacima, cijenama, opisima izložbi, nagradama, zbivanjima u svijetu i uopće sa svim onim što bi moglo biti korisno gospodarima. U doba neoapsolutizma, dok su izlazili samo službene *Narodne novine* i *Katolički list, Gospodarski list* neizravno preuzima ulogu i nacionalno-političkog organa, a nakon 1861. i dalje sve više ide prema temeljnoj zadaći, tj. gospodarskoj. Za širenje lista brinula se središnjica Društva, jer je svaki član bio ujedno i pretplatnik lista.

Dok se nije u pojedinom mjestu osnovala podružnica, moglo se učlanjivati u susjednom gradu ili pak u središnjici. Tako je prva vijest o Dugom Selu objavljena 1854. kad je Gjuro Gjurašin, učitelj iz Oborova, dobio javno priznanje za uzgoj svilene bube.[1] O potrebi osnivanja društva u Dugom Selu piše *Gospodarski list* u početku 1857. godine, a u ljeto iste godine je nastojanjem Franje Baraća, kotarskog predstojnika dugoselskog, utemeljena podružnica. Za prvog predsjednika izabran je grof Stjepan Drašković Trakošćanski veleposjednik iz Božjakovine. U prvom upravnom odboru su bili: Adalbert Kets, vlastelin iz Novaka; Stjepan Mlinarić, župnik iz Lupoglava; Leo Tomeković, zastupnik; Josip Dočkal, privrednik kraljevačkog imanja zagrebačkog Kaptola i Adolfo Horvat, župnik iz Oborova i ujedno tajnik.

Nabrojit ćemo i sve članove utemeljitelje s njihovim zanimanjima kako bismo vidjeli strukturu tih podružnica.[2] Treba odmah napomenuti da nema ni jednog seljaka, da ima i onih koji uopće nemaju zemlje, npr. kapelani, pisari i učitelji. Većina od njih bili su tu »po zadatku« s temeljnim ciljem da riječju i djelom pridobijaju seljake. U obrazloženju za osnivanje stoji da će »složnim silami hrvatsko-slavonskih domoljubah preduzeti koristnu građevinu hrama, gdje se dostignutja gospodarstva, industrie i materialnoga dobra (...) ravno dielovalo bude«.[3]

[1] Gospodarski list, br. 23, 1854, (str. 122). Dopis što ga je iz Sv. Ivana (Zelina, D. P.) uputio c. i kr. podžupan A. Stojanović glasi: »Slavnom hèrvatsko-slavonskom gospodarskom družtvu (...) do znanja stavljam, da je učitelj oborovački Gjuro Gjurašin sa mladežom školskom iz jednog lota sémena bubah, koje je od domaćeg poglavarstva primio, proizveo 40 funtih bélih i žutih veoma lepih i dobrih galetah. Ovaj hvale vrédni primer hitim do znanja staviti slavnom hèrv-slavonskom gospodarskom družtvu, da ga izvoli u svoje novine uverstiti, kako da se ovim primiérom i drugi na gojenje toli za na našu zemlju koristno bubah potaknu (30. lipnja 1854).«

[2] To su: 1. Nikola Havliček, župnik iz Lupoglava; 2. Formos Barać, vlastelin; 3. Franjo Štiglic, satnik u miru iz Kozinščaka; 4. Mijo Vragović, učitelj u Ježevu; 5. Ivan Jurošević, načelnik općine Oborovo; 6. Josip Antolković, učitelj u Dugom Selu; 7. Mijo Blaho, učitelj u Lupoglavu; 8. Mijo Plauka, žitnik (?) u Dorišću; 9. Juraj Balaško, načelnik dugoselski u miru; 10. Petar Mlinarić, učitelj iz Oborova u miru; 11. Felix Felsmann, načelnik općine Dugo Selo; 12. Andrija Leskovar, kapelan u Brckovljanima; 13. Julio Šaper, šumar iz Kraljevca, 14. Ivan Mikšić, nadcestar iz Božjakovine; 15. Dragutin Iveković, tajnik općine Dugo Selo; 16. Lavoslav Planer, ranarnik Dugo Selo; 17. Pavao Šurina, pisar kotarskog ureda u Dugom Selu; 18. Mato Imprić, načelnik općine Prečec, 19. Mijo Taboršak, učitelj iz Dubrovščaka, 20. Mato Medvidić, pisar kotarskog ureda u Dugom Selu i 27. Gjuro Gjurašin, učitelj iz Oborova koga smo već spominjali.

[3] GL, 13 1857, članak: Zapisnik Podružnice Dugoselskog gospodarskog društva za Hrvatsku i Slavoniu.

OGLASI-OBAVIJESTI-SJEĆANJA

Povoljno prodajem MAZDU 323 SEDAN stara 18 mjeseci, prošla 10.000 km, ili mijenjam za manji stan. Telefon: 752-913

CIJENJENI GRAĐANI!

Gradite brzo i jeftino sa betonskim blokovima (kvadrama).
DUGO SELO, Kopčevečka 29 a
Telefon: 041/254-913; 751-711

IN MEMORIAM
IVAN HARCET
21. 6. 1992. — 21. 7. 1992.

Voljen i nikad zaboravljen živjet ćeš u našim srcima. Hvala svima koji te nisu zaboravili i posjećuju tvoj vječni dom. Posebno zahvaljujemo DVD Dugo Selo.

Tvoji: sin Ivan, snaha Anica, unuke Snježana i Ivančica, unuci Mato i Mladen, praunuci Ivor i Bruno, te brat Mato

ZAHVALA

Povodom prerane smrti našeg nepreživljenog

STJEPANA LESKOVARI

ovim putem zahvaljujemo svim rođacima, prijateljima, znancima i 53. samostalnom bataljunu Dugo Selo, koji su nam izrazili sućut riječima utjehe, te odar okitili cvijećem i vijencima i ispratili pokojnika na vječni počinak. Svima veliko hvala.

Ožalošćeni: mama, brat, šogorica i nećak

TUŽNO SJEĆANJE

na našu dragu mamu i baku

MARU ĐURKAN

27. 7. 1990. — 27. 7. 1992.

Prošle su dvije tužne godine otkako te nema s nama, ali u našim mislima, s puno ljubavi žive sjećanja i uspomena na tebe.

S ljubavlju i tugom: kćerka, zet, te unuci Darko, Marijan i unuka Štefica

POSLJEDNJI POZDRAV

dragom prijatelju i kumu

DAVORU LJUBANOVIĆU

»Do viđenja, dragi, do viđenja
ti mi prijatelju, jednom bješe sve.
Urečen rastanak bez našeg htijenja
obećava i sastanak, zar ne?
Do viđenja, dragi, bez ruke, bez slova,
nemoj da ti bol obrve povije —
umrijeti nije ništa na ovom svijetu nova,
al ni živjeti baš nije novije.«

Ivica i Sanja Bošnjak

ZAHVALA

povodom smrti našeg voljenog

DAVORA LJUBANOVIĆA

Ovim putem zahvaljujemo svoj rodbini, susjedima, prijateljima, poduzeću »Gorica«, 53. samostalnom bataljunu Dugo Selo, koji su nam pritekli u pomoć u najtežim trenucima, izrazili riječi utjehe, okitili odar cvijećem i vijencima i voljenog pokojnika ispratili u njegov vječni dom.

Ožalošćena obitelj LJUBANOVIĆ

SJEĆANJE

na voljenog brata, šogora i strica

DAVORA LJUBANOVIĆ

Dragi Davore!
Otišao si bez riječi, bez pozdrava, jer te okrutna sudbina otela od nas i od našeg doma.
Neka ti ovih par riječi bude sjećanje i hvala za sve ono što si činio dobro.
NEKA TI JE LAKA HRVATSKA ZEMLJA I VJEČNI MIR.

Neutješan brat Damir, šogorica Duška i nećakinja Mateja

SJEĆANJE

na voljenog sina

DAVORA LJUBANOVIĆA

Dragi sine, okrutna sudbina otela te iz našeg toplog zagrljaja, iz tvog doma. Otišao si u novi dom iz kojeg nema povratka, ali u našim srcima ostao si živjeti i uvijek ćeš živjeti.
Hvala svima koji posjećuju tvoj tihi dom.

Vječno za tobom tuguju: mama Katica i tata Franjo

SJEĆANJE

na voljenog supruga i oca

DAVORA LJUBANOVIĆA

Dragi Davore, tek što smo počeli živjeti okrutna sudbina otela te od našeg doma, od mene i od tvoje male Tajane, koje smo te toliko voljele, a sada smo ostale same bez tebe, bez tvojih riječi i zagrljaja.
Hvala svima koji te se sjećaju i kite tvoj dom cvijećem.

Neutješna supruga Elizabeta i kći Tajana

HDZ
HRVATSKA DEMOKRATSKA ZAJEDNICA

poziva sve pučane dugoselskog područja
na
ZAKLJUČNI PREDIZBORNI SKUP
u srijedu 29. srpnja 1992. g.
s početkom u 20.30 sati
u dvorani »Preporod«
Na skupu će govoriti:
Kandidati sa državne liste HDZ-a
Kandidati izborne jedinice 49

HDZ — A što bi drugo?

Kršćanska narodna stranka

KNS

Pozivamo Vas na predizborni skup KNS, u srijedu, 29. srpnja 92., u 18 sati, u Plavoj dvorani u Sesvetama, Domjanićev trg br. 6.

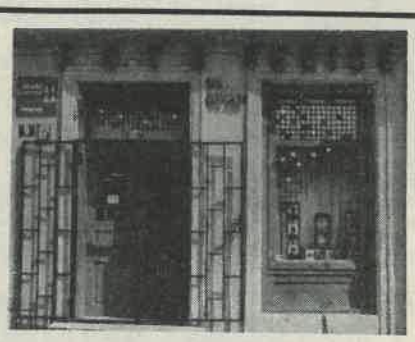

OSNOVANO 1964.

VAŠ OBITELJSKI fotograf

POSEBNA PONUDA

-UVIJEK SA VAMA
-NAŠA FOTOGRAFIJA
—VAŠE ZADOVOLJSTVO

Fotografije za dokumente

Studio Express Polaroid
• COLOR
• GARANCIJA KVALITETE
• OVLAŠTENI FOTOGRAF Polaroida
odmah

foto **VERICA**
41270 DUGO SELO
ZORIĆA 9

SJEĆANJE

DAVOR LJUBANOVIĆ

8. 7. 1992. godine prekinuo se tvoj mladi život, okrutna sudbina otela te iz tvog doma kojega si toliko volio. Teško je i bolno živjeti bez tebe.
Hvala svima koji Te se sjećaju i posjećuju tvoj tihi dom.

Za tobom tuguju: otac Franjo, majka Katica, supruga Elizabeta, kći Tajana, brat Damir, šogorica Duška i nećakinja Mateja

TUŽNO SJEĆANJE

na našeg dragog supruga i oca

DRAGUTINA STUPARIĆA
31. 7. 1987. — 31. 7. 1992.

Prošlo je pet tužnih godina od Tvojeg vječnog odlaska u svijet mira i tišine.

Tugujuća supruga Katica i sin Željko

U dubokoj boli javljamo svim rođacima, prijateljima i znancima žalosnu vijest, da nam je preminuo naš dragi suprug, otac i djed (26. 6. 1992.)

JOSIP PINTAR

nakon kratke i teške bolesti u 59. godini života.

Tugujući: supruga Ankica, djeca i unuci, sestra, brat i ostala rodbina

Zahvaljujemo na pomoći svim susjedima i prijateljima

VJENČANI I UMRLI

IZVJEŠTAJ o upisu u knjige vjenčanih i umrlih u razdoblju od 19. lipnja 1992. do 21. 07. 1992.

VJENČANI:
1. Belošević Alen, vozač i Papeš Ana-Marija, zubni tehničar, vj. 20. 6. 1992.
2. Brčina Anto, strojar i Stošić Tanja, sekretarica, vj. 20. 06. 1992.
3. Zebec Franjo, krznar i Bertović Nada, trgovac, vj. 27. 06. 1992.
4. Dobravec Goran, strojar i Mikolčević Marina, ekonomski stručni radnik, vj. 27. 06. 1992.
5. Remenar Ivan, prodavač naftnih derivata, i Vrabec Ivanka, medicinska sestra, vj. 27. 06. 1992.
5. Hajtek Darko, strojar i Iličić Jasna, nezaposlena, vj. 18. 07. 1992.
6. Kampić Petar, policajac i Šašo Marijana, ekonomski tehničar, vj. 18. 07. 1992.
7. Kruno Vinčić, KV vozač i Valentina Habeković, nezaposlena, vj. 11. 07. 1992.
8. Ivan Kalaica, radnik na priv. radu i Anica Jukić, krojač vj. 11. 07. 1992.
9. Vjekoslav Dragičević, pripadnik ZNG i Ankica Kozić, nezaposlena, vj. 11. 07. 1992.

UMRLI:
1. Radić Jozo, umro 22. 06. 1992., star 83 god.
2. Jelić Franjo, umro 20. 06. 1992., star 88 god.
3. Harcet Ivan, umro 21. 06. 1992., star 82 god.
4. Predavec Mato, umro 25. 06. 1992., star 80 god.
5. Pintar Josip, umro 26. 06. 1992., star 59 god.
6. Babić Danica, umrla 26. 06. 1992., stara 89 god.
7. Bujan Stjepan, umro 01. 07. 1992., star 61 god.
8. Gembec Ljudevit, umro 02. 07. 1992., star 81 god.
9. Crnić Marija, umrla 03. 07. 1992., stara 70 god.
10. Hrdan Ljuba, umrla 11. 06. 1992., stara 82 god.
11. Petek Marica, umrla 13. 07. 1992., stara 71 god.

MATIČNI URED

HSLS

U četvrtak 30. svibnja 1992. godine, s početkom u 20.30 sati, u dvorani »Preporod« održat će se PREDIZBORNI SKUP HSLS-a.

Na skupu će biti predstavljen program stranke i kandidati HSLS-a za našu izbornu jedinicu.
Nastupit će:
— Vlado Gotovac — član Velikog vijeća HSLS-a,
— Jozo Radoš — podpredsjednik stranke,
— Stjepan Kraljić — kandidat HSLS-a za saborskog zastupnika u 49. izbornoj jedinici,
— Vjekoslav Kocijer — zamjenik kandidata, i
— Zdravko Petrak — kandidat sa državne liste HSLS-a.

Dođite i podržite naše kandidate jer liberalna opcija je jedina koja nam može osigurati bolje sutra!

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog supruga

JOSIPA POPIĆA
14. 7. 1991. — 14. 7. 1992.

Vrijeme prolazi, ali ne donosi zaboravi, već gorku istinu preranog rastanka s tobom.
Ostat ćeš uvijek voljen i nikad zaboravljen.

Supruga Marijana

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog zeta i šogora

JOSIPA POPIĆA
14. 7. 1991. — 14. 7. 1992.

Prošla je tužna godina otkako smo prerano i tragično ostali bez Tebe, ali si uvijek u našim mislima i srcima.

Tugujući: tast, punica, šogorice Antonija i Ivana

SJEĆANJE

JOSIP POPIĆ
14. 7. 1991. — 14. 7. 1992.

Vrijeme prolazi, a Ti živiš u našem sjećanju i životu vječnom.

Ivica i Sanja Bošnjak

Tužno sjećanje na našeg dragog

IVANA SEKULIĆA

12. 7. 1987. — 12. 7. 1992.

Prošlo je pet tužnih godina od kada si nas zauvijek napustio. Cvijeće na Tvom grobu i svijeće što gore, svjedoci su naše tuge i boli.

Uvijek Tvoji: supruga Katica i obitelj Robić

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog sina, brata i šogora

STJEPANA LESKOVARI

12. 7. 1992. godine sklopio si svoje mlade oči koje više nikada neće progledati, da vide svoje najmilije. Okrutna sudbina te odvojila od nas, od tvog mladog života i tvog doma kojeg si puno volio.
Hvala svima koji posjećuju tvoj tihi dom i kite ga cvijećem.

S bolom i ljubavlju tvoji najmiliji: mama, brat, šogorica, nećak i ostala tugujuća rodbina

TUŽNO SJEĆANJE

na našeg dragog i voljenog supruga, tatu i djeda

JOSIPA PINTARA
26. 6. 1992.

Bez Tebe, tata mi smo ostali sami i tužni. S tvojim preranim odlaskom ostala je samo tuga, bol i suze. Nedostaju nam tvoji savjeti i dobrota. Jedino još postoji nada da ćemo se jednog dana sresti. Uspomena na Tebe, Tvoju hrabrost i dobrotu bit će vječna.
Počivao u miru Božjem!

S ljubavlju Tvoji: supruga Ankica, djeca i unuci

SKRB ZA SVETOG MARTINA

Spomenički vrijedna dugoselska crkva zaštićena je od daljnjeg propadanja. Želja: obnoviti je u cijelosti

Prva faza sanacionih radova na staroj crkvi sv. Martina je završena. Zahvaljujući IGM »Šljunčara« i »Tempu« poslovna jedinica ciglana Dugo Selo učinjeno je i više od onoga što je planirano u općinskom Fondu za kulturu i na župnom dvoru. Osim zvonika koji je učvršćen iznutra i pokriven novom »kapom« omogućen je i relativno lak i siguran dolazak na njegovu najvišu etažu, odakle je zasigurno najljepši vidik na dugoselsko područje. Sanirano je i svetište (sanktoar), koje je također dobilo novi krov, ali koji je sada i dodatno učvršćen i zatvoren te je zapravo stvorena jedna kapelica koja bi uz neznatne dodatne radove uskoro mogla ponovo poslužiti svojoj prvotnoj namjeni – bogosluženju. Ne treba zanemariti ni veliki trud koji je uložila dugoselska župa u čijoj je organizaciji napokon očišćen i poravnat plato ispred i oko crkve, čime je, nadajmo se, definitivno otklonjen image zapuštenosti ove crkve.

Iako je, dakle, učinjeno i više od onoga što je planirano, za vrijeme trajanja radova razvijale su se i nove ideje pa je postojala namjera da se ide na neke izmjene i poboljšanja, koje bi bilo moguće izvesti bez većih financijskih ulaganja. Međutim, ulazak općine Dugo Selo u sustav Grada Zagreba trenutačno je omeo realizaciju ovih planova, budući da se od sada ovakvi radovi financiraju iz Gradskog fonda za kulturu, pa je logično da će se o njima i odlučivati na razini Grada. Radi se, naime, o namjeri da se umjesto predviđenog tesarskog zatvaranja prozora na najvišoj etaži zvonika, čime bi praktički bio ukinut vidikovac, ugrade prozori sa rebrenicama koji bi se po potrebi mogli otvarati i zatvarati. Također je postojala i namjera da se sva tri ulaza u zvonik i ulaz u sanktoar zatvore ogradom, odnosno vratima, izrađenim od željeznih profila te da se zavare već postojeće i postave nove zategе na sanktoaru. Valja napomenuti da za ove radove već postoje nacrti i troškovnici, a da li će oni biti i realizirani ovisi, kao što smo već rekli, ponajprije o gradskom Fondu za kulturu, odnosno o potencijalnim donatorima, koji bi mogli i željeli pomoći.

Prof. Mladen Fučić, iskusni obnovitelj mnogih naših crkava vodio je i ovu obnovu

Sve što bi se željelo uraditi više od ovih radova bilo bi, bar za sada, upitno i riskantno jer ne smijemo zaboraviti da na crkvi sv. Martina još uvijek nije ispitana statika koja je preduvjet za izvođenje bilo kakvih obimnijih radova, koji bi se izvodili u drugoj fazi.

Kad smo već kod statike, spomenimo nešto što na prvi pogled ne bi trebalo imati naročite veze s njom, ali kako ćemo vidjeti ipak ima.

Kao što smo i ranije predviđali sanacija sv. Martina popraćena je velikim interesom Dugoselaca i ništa manjim interesom vikendaša sa Martin brega. U to se je autor ovih redaka u više navrata i sam uvjerio provodeći na gradilištu, što službeno, što privatno, poprilično vremena. Gotovo da nije bilo prolaznika koji ne bi svratio i interesirao se o toku i krajnjoj svrsi radova. Međutim, valja priznati da se ne mali broj njih iznenadio, a moglo bi se slobodno reći i razočarao, kada se na vrhu zvonika umjesto barokne kape pojavilo nešto nimalo nalik na »njihovu kupolu«. Zbog toga željeli bismo reći nekoliko riječi i o tome zašto se išlo na ovakvu verziju kape zvonika. Prvi i osnovni razlog već smo naveli. Radi se o neispitanoj statici. Sve dok ne budemo imali statičku i geotehničku snimku, iz kojih će biti vidljivo da sadašnje stanje zvonika dopušta veću težinu od sadašnje kape koja i nema drugu funkciju osim najobičnijeg »kišobrana«, neće se moći ići na izgradnju nekoliko puta više i mnogo teže barokne kape kakva je nekad resila ovu crkvu. Drugi, ne manje bitan razlog koji je uvjetovao ovakvu verziju je novac kojega je jedva dostajalo i za ovo što je sada urađeno. Dakle, nitko nije ništa učinio iz obijesti, niti su na martinskoj crkvi isprobavani bilo kakvi arhitektonski eksperimenti, već se je čitavoj stvari prišlo realistički i pragmatički. Rezultat toga je da je funkcionalnost još jednom odnijela pobjedu nad estetikom. Barem do nekih boljih vremena. Nadajmo se da će ona već uskoro i uslijediti.

Nenad Haleuš-Mali

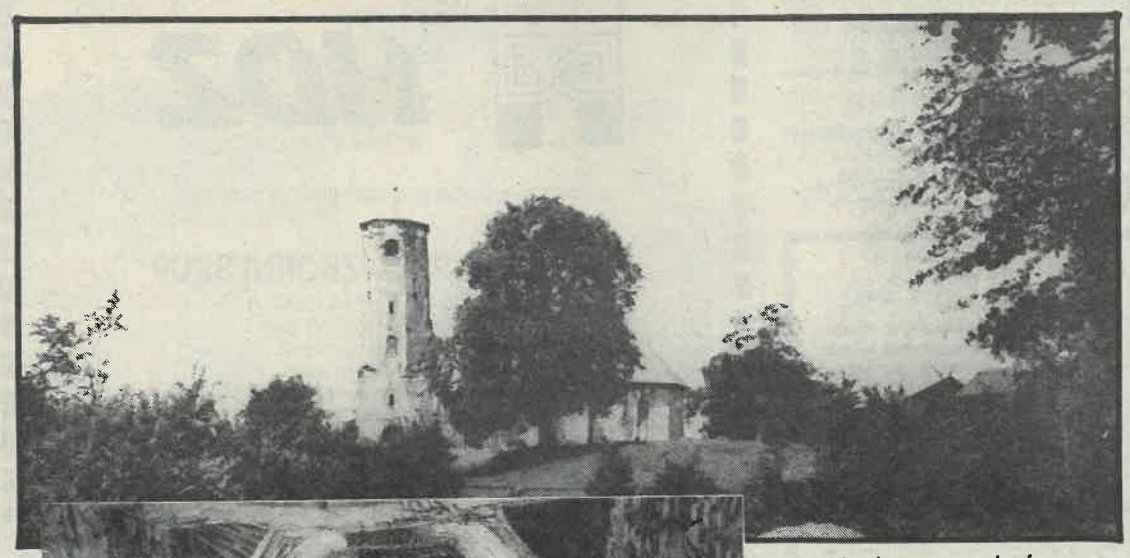

Sv. Martin – ures kraja

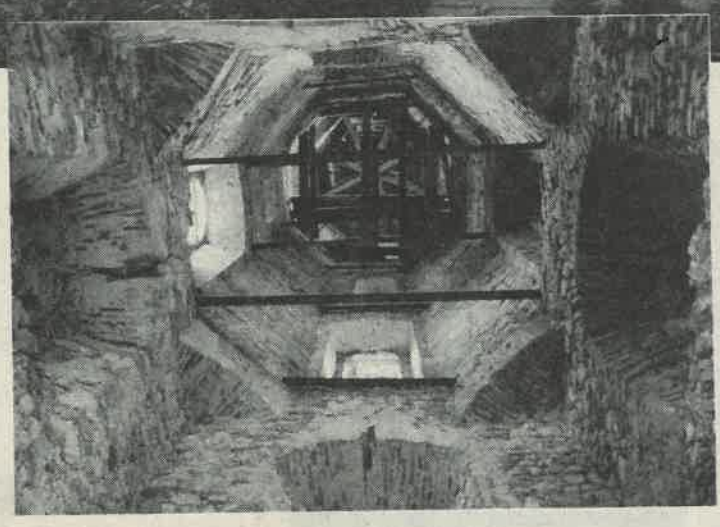

Unutrašnjost tornja prije ugradnje podova u funkciji njegova ukrućenja i zaštite

Povratak ratnika

Daj Bože da se u ovom ratu neće trebati ponovo sabirati 53. samostalni bataljun

U ponedjeljak 6. srpnja 1992., nakon više od pola godine provedene na novljanskom ratištu, u Dugo Selo su se vratili pripadnici 53. samostalnog bataljuna. Podsjetimo se, prve postrojbe bataljuna krenule su put Novske još 14. prosinca prošle godine. Od tada, pa do povratka s ratišta bataljunom je prošlo više od tisuću naših sugrađana! Borci 53. bataljuna držali su prve linije fronte na Savi u Drenovom Boku i na Strugu, te u Bročicama i Novskoj. Na maloj svečanosti prilikom dočeka pripadnike 53. samostalnog bataljuna pozdravio je saborski zastupnik Damir Bilić. Za organizaciju dočeka zapovjedništvo 53. samostalnog bataljuna najsrdačnije se zahvaljuje slijedećima: Mjesnoj zajednici Dugo Selo, Pivnici »Tin«, gostionici »Brinje«, Marijanu Lesičaru, Miri Pavleku, »Akropolis«, Gecek Ivanu i »MPG«, mesnici »Kolumbo«, Ivanu Stubliću i »BO«, Konoba »Barba«, Josi Sesanu, Športskom društvu Dugo Selo, Dragutinu Borošu, Josipu Hertlu, Mariji Kulaš, Zvonku Talanu, Narodnom sveučilištu Dugo Selo te Knjižnica i papirnica Šantić.

M. Š.

Sreća zbog povratka

Postanite vrstan vozač

Auto škola Narodnog sveučilišta Dugo Selo očekuje Vaš upis

za kategorije: *A B C i E*

Kvalitetna obuka
plaćanje u ratama
Povoljna cijena
Tel. 750-419
Požurite s upisom!

Čitateljima! Naredni broj »Dugoselske kronike« izlazi u rujnu.

Dugoselska kronika

VIJEĆE GLASILA: Jadranko Crnić, Tomislav Gale, Marijan Galeković, Ivica Konjević, Nada Kozić, Ivan Pandžić (predsjednik), Zvonimir Šimunović, Stipe Velić i Borislav Zorić

REDAKCIJA: Marijan Galeković, Ivana Hrelja, Božidar Jakopović, Jadranko Kereković, Maja Končić-Crnić, Ivica Konjević, Nada Kozić, Predrag Mikulčić, Ivan Pandžić, Zdenko Smolić, Velimir Sruk, Marin Šarec, Nikola Tominac i Dada Zečić.

Glavni i odgovorni urednik: Marijan Galeković

Osnivač glasila: SKUPŠTINA OPĆINE DUGO SELO

Izdavač: NARODNO SVEUČILIŠTE DUGO SELO

Adresa Redakcije: Dugo Selo, Josipa Zorića 21a

List izlazi jednom mjesečno. Jednogodišnja pretplata za tuzemstvo: 500 HRD, a za inozemstvo 2.000 HRD. Pretplate se šalju na žiro račun: Narodno sveučilište Dugo Selo, broj: 30111-603-6553, Dugo Selo

Tisak: Hrvatska tiskara, Zagreb, Slavonska avenija 4. Naklada tiska: 2.500 primjeraka